

[Kaj Andresen.]

dele — grundbeløb, rentetillæg o. s. v. — sammenlægges i et stort grundbeløb, der udbetales med en tolvtedel pr. måned. Det er måske værd at bemærke, da der kan være opstået misforståelser med hensyn til denne sammenlægning, at ved sammenlægningen er medtaget alle de hidtil gældende faste tillæg, også de årligt tilbagevendende engangsydelser eller særlige ydelser, som vi har kaldt dem herinde. Det må vel betragtes som et stort fremskridt, at vi nu får faste rammer og faste satser i stedet for de årligt tilbagevendende love om særlige ydelser. Men de særlige ydelser har jo haft deres mission i disse år, hvor vi har ventet på en løsning af hele forsorgsproblemet, den løsning, vi nu har fået ved loven om folkepension.

Gennemførelsen af det foreliggende lovforslag betyder, at der også for indeværende år ydes alders- og invaliderentemodtagere et tillæg på 150 kr. for ægtepar og 100 kr. for enlige, samt at der ydes et tillæg til lommepengene for de rentemodtagere, der bor på alderdomshjem. For at opretholde en tilsvarende ydelse som tidligere år er det nødvendigt at gennemføre en sådan lov, og jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til hurtigt vedtagelse.

Søren Andersen: Det foreliggende lovforslag er jo en gammel kending, som vi nu skal til at tage afsked med, idet den her omhandlede ydelse såvel som den anden specielle ydelse, vi hidtil har lovgivet om, fra den 1. april 1957 indregnes i folkepensionens grundbeløb. Den højtærede socialminister har jo også allerede i et udvalg — inden dette lovforslag blev fremsat — sagt, at om denne særlige ydelse på 150 kr. og 100 kr. ville der blive fremsat lovforslag i år, men at denne lovgivning så ville ophøre, idet der ikke længere var grundlag for den.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Gertie Wandel: Som nævnt af de tidligere ordførere er det sidste gang, vi får et lovforslag om engangstillæg til rentemodtagere til behandling. Et sådant lovforslag har været fremsat de 2 foregående år, men sammen indregnes herefter i grundbeløbet af den folkepension, som træder i kraft den

1. april 1957. Lovforslaget nævner et engangsbetrag på 100 kr. til enlige og 150 kr. til ægtepar, ligesom der foreslås et ekstraordinært lommepengebeløb til rentemodtagere, som bor på alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til dette lovforslags gennemførelse for sidste gang, for at der ikke skal ske nogen forandring i de ældres og de syges kår inden for dette år.

Svend Jørgensen: Under forhandlingerne i udvalget vedrørende lovforslaget om folkepension nævnte den højtærede socialminister, at der de 2 foregående år var vedtaget love om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere, kronisk syge og enlige mødre; ministeren fandt det derfor rimeligt, at der også i indeværende finansår sammen med renten for januar måned blev udbetalt et lignende beløb som i januar 1955 og 1956. Da loven om folkepension jo først træder i kraft den 1. april 1957, var udvalget, herunder også det radikale venstres medlemmer, enigt med den højtærede minister i denne betragtning.

Jeg kan altså på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse. Jeg føler trang til at tilføje, at der ingen grund er til at nedsætte udvalg vedrørende denne sag.

Ragnhild Andersen: Regeringen foreslår at give rentemodtagerne, de kronisk syge og de enlige mødre, hvis indtægt berettiger dem til at få normalbidraget udlagt af det offentlige, en engangshjælp i den sædvanlige størrelse på 150 kr. til ægtepar og 100 kr. til enlige forsørgere. Det har nu i flere år været skik og brug at give et særligt tillæg af denne størrelse. Både rentemodtagere, invalider og enlige mødre regner med disse penge, og de politiske partier her i folketinget gør det samme. Den særlige ydelse, der her er tale om, er da også taget i betragtning ved alle beregninger i forbindelse med folkepensionen. Man kan sige, den er gået ind som en fast bestanddel af rentemodtagernes årlige indkomster. Den kommunistiske gruppe mener imidlertid, at sådan som sagerne står for rentemodtagerne, må en ydelse af denne størrelse anses for at være utilstrækkelig. Vi mener, at der må